

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine
professoris**

De Tempore Hyemales

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Sabbato an[te] q[ua]rta[m] d[omi]nicam aduentus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30599

ur pulcritudine grē t̄ p̄tutū t̄ in babylo/
nem ducit. Ideo bñ d̄ Prouer. xiiij. Di
serōs p̄tōres facit p̄tm.

Deo alij articuli sicut de euā gelio ho
dierno. s. de visitatiōe Marie ad He
lisabet. Gl̄de in festo visitatiōis.

Sabbato an q̄rā dñicam aduentus

D̄ra est iani

bz. Qui tenet nūc teneat do/
nec de medio fiat. ij. Thes. ij.
Sibñ a domo surrexerit tenete qd̄ habe
tis. iuxta illō: Quilibet nūc teneat z̄c.
Ubi tria sunt considerāda.

Pro desiderāde passiōis tētio: q̄ tenet
Sc̄o continuande tentiōis exhorta/
Certio obseruāde exhor (tio: teneat,
atiois cōditio: donec de medio fiat.

De p̄mo Baruch. iiiij. Qui tenet eam
p̄ueniet ad vita. De sc̄o. i. Thes. v. Qd̄
bonū est tenete. et Apo. c. iiij. Tene qd̄ ba/
bes. De certio Lant. iiij. Tenui eū nec di
mittā. et Prouer. iiiij. Tene disciplinaz ne
dimitras eā: custodi illā: qz illa est vita ef
na. Salutatio. Hora est iā nos z̄c.

Pro p̄mo An̄imalū sit p̄ se corruptio
boni: Q. no. Aug. xxv. 2tra Faustū
Pctm est factū v̄l dictū v̄l p̄cupitū cōtra
legē dei. qd̄libet aut isto p̄ positū. **L**ō
tra. An̄. de zcep. virgi. et casu diabol. ex
intentiōe p̄bat malū esse corruptionē boni
c. Ideo. **R**ūder Sc̄o. in. ii. di. xxv. Pec
catū est corruptio rectitudinis i actu sc̄o
nō q̄t boni naturalē nec cuiuscunq̄ habi
tualis. sed nō intelligo de corruptiōe q̄ est
mutatio de nō esse ad esse. potest em̄ p̄tm
manere post talē mutatiōe iusticie ad esse
ad nō esse. sed itēllico corruptionē forma/
liter. sic priuatio d̄ formalē corruptio sui
habit̄. Hoc ḡmō p̄tm est corruptio re/
ctitudinis in actu sc̄o q̄ opponit illi rectitu
dini ut p̄uatio habitui. nō qd̄ rectitudis
ni q̄ inest: qz tūc duo opposita simb̄lescent.
nec q̄ p̄t̄ isuit tali actui. qz act̄ nō manet
ut possit alterari ab opposito i oppositū.
sz q̄ deberet iesse. Lū aut d̄ Aug. Pctm
est dictū z̄c. dictū factū t̄ p̄cupitū accipit
tanq̄ matiale. sz d̄ctū t̄ factū ut matiale
remotū. sz p̄cupitū d̄t matiale p̄tm: q̄ le

gē dī dī formale. Hec Sc̄o. **D**ī fūda
mento. D̄sler est certe p̄tōr q̄ nō p̄side/
rat q̄nta bona amittunt̄ t̄ corrūpunt̄ p̄ pec
catū. Un̄ z̄ p̄tōrez d̄ Arrig. Ergo vide
qd̄ agas. sapiens deliberat anteq̄ faciat:
sic p̄meditare miser. Qd̄ etiā p̄ firmat per
illud. ij. phys. Finis in agibiliō s̄c p̄ca/
piū in speculabiliō. Et certe si p̄tōr p̄uideret
qd̄ p̄ p̄tm corrūpit̄ credo q̄ corrigē
ret errore suū. Itē rectū ille est q̄ d̄t. Ego
sum via z̄c. Est aut̄ q̄stio An malū siue
p̄tm z̄c. Dic r̄n. Ex q̄ apperet q̄ sic tenebre
sunt p̄uatio lucis: ita p̄tm est p̄uatio iusti/
cie siue rectitudis in actu. Un̄ de ip̄js d̄r
Prouer. ij. Reliq̄rū iter rectū. Q̄ q̄ multi
sunt tales rectitudinē iusticii relinquentes:
raptores: ysurarij: fornicatores z̄c. Sz at
tēdite qm̄ oia tādē rectificabunt. Ecce. ij.
Vidi sub celo i loco iudicij i pietate z̄ i lo/
co iusticie iniq̄itatē. et dixi i corde meo: in/
stū z̄ ip̄iū iustificabit d̄ns. Nūc ḡ vosmet
iustificate rectificate. als non hirabit d̄ns
spūalr in vob. qz nō venit nisi vbi ē rectitu
do iusticie. In figura hui d̄r Elsa. x. et
in euāge. hoc dierno Luc. ij. Parate viam
d̄ni: rectas facite semitas ei. Q̄is vallis
implebit: z̄ ois mōs t̄ coll' h̄niliabit: q̄ erit
pra. in dī. z̄ aspa in vi. pla. z̄ vi. o. ca. sa. dei.
Expone Norādo q̄ via corporalē reddat dif
ficit ad ambulādū qm̄ nō est recta sed d̄s/
torta: z̄ p̄p̄. p̄funditatē vallū z̄ eleuatōe
colliū z̄ p̄p̄ ip̄iū v̄c aspītate. Ut ḡ reddat
via spūal fac̄l v̄t de ingrediat̄ corda h̄nī
a: obēt rectificari q̄ affectū iusticie. et illa
q̄ erat praua. i. distorta p̄ iusticias fieri di
recta. Debet etiā amoueri dep̄ssio terrene
cupiditat̄: et sic vall' implebit. et eleuatio
mūdane vanitat̄: z̄ sic collis humiliabit.
Exemplū de p̄mo in z̄acheo z̄ mattheo. De
sc̄o in mūdī p̄ncipib̄ q̄ colla ch̄o subie/
cerūt. Debet etiā amoueri aspiras siue iu/
diciō cordiū p̄ mollificationē. et tunc fi
unt aspa in vias planas. Exemplū in paulo
Act. ix. Et his fact̄ videt ois caro z̄ ois
bō cuiuscunq̄ 2ditōis sit disposit̄ salutare
dei. i. ch̄m sibi p̄ntē ad saluādū: quē. s. vi/
det in lūine fidel. Sed heu pauci student
sic disponi. Eccl. j. Peruersi difficile cor/
rigunt̄: z̄ stultoz̄ iſinit̄ est nūr̄

Pro sc̄o. Sup̄ d̄ trib̄ p̄mis z̄c. Nūc
de alijs q̄ttor z̄c. **P**rima ē miseria

Babbato post dominicā. III.

Tenebris detinōis. Per p̄tm̄ em̄ detru// debat gen̄ hūanū in car. Tenebrosum: oēs etia qntūcūq̄ iusti. Ps. Posuerūt me in lacu inferiori in tenebris & in umbra morti. Lōtra hāc miseriā venit ch̄is ut eductor & liberator. Sachar. ix. Tu q̄z in sanguine gestamētū rūi emisisti vincitos de laci. Lōtra hanc cātat eccl̄i. O clavis dñi. Hūanitas certe ch̄i ch̄is fuit ad ap̄iendū regnū celoz & scept̄ dom̄ istl̄. i. regia dignitas q̄ aperis et nemo claudit: claudis & nemo ap̄it. q̄z vīc̄ nō est q̄ possit tue resistere voluntati: veni & educ vīnos etos de domo carceris seden, in te, & ymbra morti. Sc̄a est miseria exēcātiōis. et hec differt a p̄ma. q̄z p̄ma ē p̄ p̄uatiōez sa/ piētie: hec aut p̄ caligatiōez natural' intel/ ligētie. Rho. j. Obscuratū est cor insipies eoz. Per p̄tm̄ q̄p̄e exēcatū erat genus hūanū q̄ recessit a lūna luce. Exēcatuz etiā erat amore t̄renoz declinādo ad au/ ticiā. Lōtra hāc miseriā venit ch̄is ut illu/ minato. L̄sa. ix. P̄pls q̄ am̄. i. te, vi. lu/ ma. &c. Illūnauit em̄ ch̄is mudū i cogni/ tiōe p̄tar̄: ondēs p̄bo & exēplo ip̄aliz eē/ ztēnēda & celestia aperēda. Contra hāc miseriā petit eccl̄ia adh̄r̄ tu dñi di. O oriēs sp̄leedor luc̄ et ne in quē vīc̄ (vt h̄. j. pe. j.) desiderat angeli, p̄spicere. et sol iusticie il/ lumina. s. creaturas rōnales radis rectis/ sumis eq̄tar̄ & iusticie: & causans dñi salu/ tis & ḡr̄yent & illūna seden. in te, & vīm/ morti. Tertia est miseria culpabil' offen/ siōis. Per p̄tm̄ em̄ offēdit hō diuinā ma/ iestatē t̄currīt ei inimicitiā. Eccl̄. x. El/ lissim' odio h̄. p̄tōres. Lōtra hanc venit ch̄is ut mediator: salvator: & reconciliator. j. Tim. iiij. Un̄ē dei & hoīm mediator: hō ch̄is l̄sūs q̄ dedit seip̄m̄ in redēptione, p̄ oib̄. Lōtra hāc iḡ. petit eccl̄ia aduentuz dñi ut saluet hoīm vīmedo & reconciliādo hoīem cū deo di. O regetū & desidera/ tus eaz: lapisc̄ angularis qui fac̄ vtr̄ q̄z vīnū vīmedo. s. vtr̄q̄z pp̄lm. uxta illō Ro/ xiij. Multū vīnū corp̄ sum̄ i ch̄o. veni sal/ bo. quē de li. formasti. Quarta est mis/ eria sp̄ual' debilitatē sive debilitatiōis. Per p̄tm̄ em̄ debilitatē hō ad bonū. Jō. dt ps. Difere mei dñi qm̄ ifirm̄ sū. Lōtra hāc venit ch̄is ut fortificator & consolator qui pro corroboratiōe n̄ra p̄p̄uī corp̄ dedit in

cibū. Jōa. vj. Caro mea vere ē cibū. Contra hāc iḡ petit eccl̄ia aduentū dñi ut no/ bīscū sit nos reficiēdo tāq̄ viaticū n̄re p̄e/ grinatiōis nos cōducēdo v̄sc̄ ad mōtem eterne salutis: di. O emmanuel. i. nobīscū de/ us: i. rex & legifer nr̄. Iaco. iiiij. Un̄ē legis/ labor: & iudex q̄ pdere p̄t & liberare: expē/ ctatio gētū & salvator eaz: veni ad saluā/ dū nos dñi de. n̄. Ister inquā & nobis dāt? in n̄re p̄egrinatiōis sociū: in n̄re redē/ ptōis p̄ciū: & in n̄re refectionis edulū q̄d reuera fortificatiū est. Exēplum narrat Lesari⁹ q̄ in ciuitate Remēdi miles qdā cōsobrina suā & cubina hēbat cui rāto con/ glutinat⁹ fuit amore ut nec admonitione nec exēcātiōne nec aliq̄ humana p̄cūdīa vellet ab ea separari. tandem tact⁹ ifirmitate: timore mortis vocavit sacerdotē: cui cū la/ chrymis l̄sūs ē. Quē cū sacerdos mo/ neret illā p̄sonā a se amouere: r̄ndit. Dñe nō possum. Dilite itaq̄ in sua obstinatiōe p̄seuerat: sacerdos recessit cum corpe dñi qd sc̄i ad cōcādū militē attulerat. Exē/ unte aut̄ de domo: occurrit b̄tūs Bernar/ dus infrogās eū q̄re infirmū nō cōicasset. Lausaz ḡ intelliges: ait sacerdoti. Reuer/ terē meū ad infirmū. Cū aut̄ reuersi fuī/ sent: vir sc̄tūs militi iā morituro ca q̄ salu/ tis crāt shāst. Ille aut̄ in oib̄ obedientiā p̄misit p̄ter q̄z in iā p̄dicto casu. Lūc̄ ait vir sc̄tūs. Nunq̄ doles q̄z volūtatiē resistent⁹ di nō habes. R̄ndit ille. valde doleo dñe. Q̄o audīs abbas ait sacerdoti ut corp⁹ dñi daret infirmo. Mira res: statim p̄t sal/ uator intravit: salus facta est huic domui. Ab illa em̄ hora p̄fecre odire cepit quā il/ licite amauerat. H̄it aut̄: Biās ago deo q̄ me libauit: qz mō libenti⁹ diabolū videre q̄z illā. sicq̄z i bōa & fessiōe & p̄tritōe migra/ uit ad dñm. sp̄ual' fortificat⁹ tali viatico. Nec mir. si ex dñi p̄ntia fortificat̄ aia. qm̄ vt d̄t ps. Dñs fort̄ & potes. &c. P̄ Ro tertio. A&alt̄ &c. Multū ḡ tīs mere debet̄ ne remaneat̄ in cecita/ le: debilitate & infirmitate vīa: cū habeat̄ tis medicū capotētē & benignū. Lex dic̄. Eūc̄ morti nō est ipurādus ei q̄ diligēs fuit. ff. de offi. p̄sidiis. l. illicitae. s. sicuti. & suffici diligētā hē quā p̄t. xlviij. dist. c. vi. Vlere diligētā maxima achibunt me dic̄ nr̄. Pone casu iuxta sup̄dicta de icar̄

cerato ceco et debili qz regis indignatio/ ne incurrerat: Liberato illuminato et regi re ceciliato p benignissimum medicum filiu re/ gis q et illi dedit sirupū fortificatiū t p/ seruariū: qm ille māsurū erat in regione egoratiū et piculosa: q sirupū s volueret vti: ab oī morbo et morte piculo pseruabif O qlis sirupū. O qmamabil medic. Ex/ pone et applica zc. Notando tandem illud Greg. Seipm iterinit qui pcepta medi/ ei obseruare non vult.

Dñica quarta aduentus.

Hora est iam. b. Gaudete in dño sp Phil/ iū. Surgite a somno vt gau deatis in dño. Notandum est aut q triplex est gaudiū. Extremū: internū: et eternum Dē primo Job. xx. Gaudiū hypocrite in/ star pūci. Dē scđo Esa. lxj. Gaudēs gau debo in dno: et exul. anima mea in deo meo Dē tertio Jo. xvij. Gaudium vestrū nemo tollit a vobis.

Hora est iam. zc. Dō pmo. Un auerlio sit magis de ra/ tione petri qz querlio. Qz nō. qz si sic: quo pnt petrā mō. Ita specie distingui: cū auerlio in oīb sit eiusdē rōnis. Contraria. Laretia rectitudis in q p̄ficit formalis rō/ pcti est inordinatio voluntas p̄ quā a fine auerterit. R̄der Sco. i. ii. di. xxv. Auver/ sio a fine vltimū potest intelligi duplī: for/ maliter et virtualiter. Formalis aut contrarie vel negative. Loretaria: si voluntas nolle il/ lū fine: et tale nolle est odire. Negative: si nō velle cū deberet velle: et tale nō velle cū omittere illud pceptū. Dūiges dñm. dñm. qz tuū zc. Vrualit aut qn aliqd est necessaria. illū ad pseqndū fine vltimū: voluntas auer/ riū ad pseqndū fine vltimū: voluntas auer/ sa ab illo. vrualit a fine auertit. Pria auer/ sio. formalis fin se ē eiusdē rōnis: nec in/ cludit formalis in qlibet petrō. Est em̄ odi/ um dei speciale pctm. et etiā omissione illū p̄/ cepti. Diliges dñm deū tuūz. est etiā spāle randa. In hoc sermone de primo dicen/ pctm. Scđa autē auerlio. virtualis cōis dum: et de secundo post meridiē. Sicut er/ est oī petrō mortali. q: i oī tali voluntas iorū/ dinate se h̄ respectu alicui necessarij ad iudei ab hierosolymis sacerdotes et leuis fine. Unū est aut illō necessariū: Dico q: a tas ut interrogarent eu. Tu quis es? He/ voluntate dñia p̄cipie te nō ab alio sylogi/ lias es tu: Propheta es tu: Et iterum.

simo pratico. **P**icem nō oportet q̄rte mo/ ralē p̄phoz doctrinā. sed p̄cepta dei in scri/ ptura. Hec Sco. **P**ro fūdamto. Utu/ perāda ē multū petoris satiitas relinqn/ sis bonū infinitū. ppter sensuales delitias aut tpales diuitias. imo qd per ē ipm deis/ pseqnt̄ ppter bneuissimas vanitate. Nā vt/ ait Arriget. **E**literū toto ch̄z crucifis/ gif orbe. **E**st terp patif dira flagella deus/ vic̄ p̄p̄ p̄tā ip̄. **Q**uid igit faciendum Audi Sene. ad Lu. Uicia sine mō sine fi/ ne p̄seque. Nā illis qz nec finis ē neqz mo/ dus. Et h̄ vtricqz qz a vero bono auertunt/ Sed q̄stio ē An auerlio zc. Dic r̄n. vt s. Ex q̄ sequit̄ q̄ si relinqs dei p̄cepta/a deo/ te auert̄ et ad diabolū curr̄. iō cādē cū dī/ abolo in ifernū deicier̄. Unū Ecc. v. Ue/ vob ip̄ qdē zc. In maloctione erit p̄s/ via. et Esa. j. Ue gēti peccatrici. et Mat/ r̄j. Ue tibi corozaim zc. et Amos. **D**ic dñs exercitū dñator: in oīb plateis plā/ ctus: et i cūc q̄ foris sūt dicef ve ye. Fac/ inuectivas. O miseri p̄tōres recedite a dī/ abolo et ad deū couertim. Satagite ḡ de/ cetero ad diuīo p̄ mādato p̄ iplemente: et sic/ p̄fideet diabolū q̄ vos nitr̄ ipedire. **S**i/ gura Pat. xxi. **L**u Deon rex amoreorū/ noller filios isrl p̄mittere transire p̄ finēs/ vrbū suaz: filij isrl irati dato p̄lio p̄ regē/ obtinuerūt zc. Ulide. Spūalr leon interp/ ta elac: et siḡt diabolū. Filij isrl sunt fide/ les volētes ire ad vitā repromissā: q̄ etiā/ p̄mittut nihil velle de reb̄ diabolī tāgere/ **N**ō in baptisato renūciant opib⁹ sat̄ anet/ quo nō obstante: diabolus cū exercitu ten/ rationū conat eos impēdire et detinere ea/ p̄tūs. sed tūc ascendere oportet. In iasa/ qd interpraf mandati adimpletio: p̄ quā/ notaſ charitas. j. Tim. i. Finis p̄cepti est/ charitas. Ibi em̄ p̄ternit diabol⁹ et exer/ citus eius. Lassiodor⁹ sug p̄. Charitas ē/ mōs criminū: vita pugnantium.

Pro scđo. Super euangelio hodie/ no duo sunt consideranda. scz inter/ cepti. Rogatio ponderanda: et responsio memo/ randa. In hoc sermone de primo dicen/ pctm. Scđa autē auerlio. virtualis cōis dum: et de secundo post meridiē. Sicut er/ est oī petrō mortali. q: i oī tali voluntas iorū/ dinate se h̄ respectu alicui necessarij ad iudei ab hierosolymis sacerdotes et leuis fine. Unū est aut illō necessariū: Dico q: a tas ut interrogarent eu. Tu quis es? He/ voluntate dñia p̄cipie te nō ab alio sylogi/ lias es tu: Propheta es tu: Et iterum.